

РЕШЕНИЕ

№ 3860

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2268** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. К. М., срещу решение № 311236 от 31.12.2019 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НО, 133-ти състав по нахд № 21641/ 2018 г. по описа на съда. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 18-4332-002113/ 29.03.2018 г., издадено от началник група, отдел Пътна полиция СДВР, с което на касатора, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство за срок от три месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Изложените в касационната жалба доводи са за неправилност, съществени нарушения на съдопроизводствените правила, нарушение на материалния закон и необоснованост. Моли съда да отмени атакуваното решение, както и да отмени процесното НП.

В съдебното заседание касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява. Представени са писмени становища от 06.04.2020 г. и от 12.06.2020 г..

Ответникът редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по

касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и моли съда решението на СРС да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка: На 30.08.2017 г. в 09:50 часа М. К. М. управлявал лек автомобил Хюндай С. Фе, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на А. Д., в [населено място] на улица без име, с посока на движение от [населено място] към [населено място], като пред № 271 при ограничение на скоростта 50 км. в час за населено място, водача се движил със 104 км. в час, след приспаднат толеранс в полза на водача. Нарушението било установено с техническо средство система за видеоконтрол TRF1-M с радар № 560, заснет в клип 4660 по преписка ПК-3/6034/17 г. записваща и заснемаща дата, час, скорост, място и рег.№ на МПС.

За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бл. № 242598/ 08.01.2018 г., на М. К. М., за нарушение квалифицирано по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено НП № 18-4332-002113/ 29.03.2018 г.

За да потвърди наказателното постановление, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, вмененото нарушение се явява доказано по несъмнен начин, както и че наложената санкция е съобразена с разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. б ЗДвП.

Решението е правилно.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК. Съдът е събрал и обсъдил писмените и гласни доказателства, относими за пълното изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Правилен е изводът на въззивния съд за законосъобразно ангажиране административнонаказателната отговорност на касатора. По делото е установено по безспорен начин, въз основа на представената разпечатка от видеоклип от мобилно техническо средство TFR1-M, № 560, записващо скорост, точна дата и час, място и регистрационен номер, че касаторът е извършил деяние, осъществяващо състав на нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Автомобилът се е движил със скорост от 104 км/ч, след приспаднат толеранс- 3 %, при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място.

Видно от приложения снимков материал автоматизираното средство за видеоконтрол е било обозначено, а от описанието на извършеното нарушение се установява, че същото е извършено в [населено място] и следователно за него се прилагат ограниченията на скоростта за населено място. Процесното нарушение е било заснето посредством мобилно техническо средство TFR1-M, № 560, записващо скорост, точна

дата и час, място и регистрационен номер, което е преминало техническа проверка и е изправно към момента на констатиране на нарушението.

Неоснователно е и възражението за неспазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на акта за установяване на административно нарушение. От приложената декларация за предоставяне на информация във връзка с разпоредбата на чл. 188 от ЗДвП (приложена към НП), както и от показанията на актосъставителя В. А. се установява, че на 08.01.2018 г. М. М. се е явил в ОПП-СДВР, където е декларирал, че той е управлявал на процесната дата и час заснетия лек автомобил марка Хюндай С. Фе, с рег. [рег.номер на МПС] . Следователно, това е датата, на която по несъмнен начин е установено авторството на констатираното административно нарушение. АУАН е съставен на същата дата, с което е спазен давностният тримесечен срок, считано от откриване на нарушителя, съгласно чл. 34 от ЗАНН.

Въззивната инстанция е приобщила изцяло и в пълнота писмени доказателства, които да докажат техническата изправност на автоматизираното устройство, с което е заснет нарушителя.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на СРС не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по см. на чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. ал. 3 НПК във вр. чл. 63 ЗАНН да съставляват основания за касиране на решението. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по см. на чл. 13 НПК във вр. чл. 84 ЗАНН. Събраните и приети писмени доказателства са напълно достатъчни, за да се обоснове извод за извършено нарушение на правилата за движение по пътищата, автора на деянието и неговата вина и не разколебават обвинителната теза на ответника.

Обжалваното решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X- ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 311236 от 31.12.2019 г., постановено по НАХД № 21641/ 2018 г. по описа на от Софийски районен съд, НО, 133- ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.